

II.

Ето какъ слѣдва въ това отношение единъ документъ, що не отдавно е появилъ на свѣтъ, отъ единъ Француски дворянинъ, връзъзъ това живо и трагическо дѣло:

«Тъзи новина,» казва чиновникътъ на царьтъ, прѣнуди Петра Великаго да прѣсече своето пкѣшество и да дойде колкото е възможно по скоро въ своята държава — прѣдруженъ само отъ едно малко число челоуѣци. Той прѣветигна въ Москва безъ да се очакваше, и намери сичко укротено чрѣзъ благоразумието на генерала Гордона, управител на странитѣ войски.

«Този чиновникъ, спорѣдъ извѣстието що бѣше добилъ, че стрѣлцитѣ, за да вжрнѣтъ по скоро, безъ да се отѣхчаватъ помѣжду си въ своята постѣпка, рѣшили да се раздѣлятъ на двѣ тѣла и да зематъ два различни пѣтя, се постави на чело на дванайсетъ хиляди души чужда и редовна войска, що се бѣше изучила прѣди тржгванieto йоще на Великий Петра, и отиде противъ ижрвото отъ тѣзи двѣ отдѣления сжстояще се отъ десетъ хиляди души, та го нападна ненадейно; побѣди го и му дръгна тѣжкѣвъ ножъ дѣто седемъ хиляди само погинахж на мѣсто, а третѣ други се расиржснахж по различни провинции, за да се утжрвѣтъ.

«При сичката сполука на побѣдата която генералъ Гордонъ нанесе връзъзъ ижрвото отъ тѣзи двѣ отдѣления, той не се укроти, но незабавно тржгна и противъ второто отдѣление, което бѣше отъ седемъ хиляди души; тѣзи като се извѣстихж за разурението на тѣхнитѣ сжбратня, бѣхж се оттеглили въ единъ островъ обиколень отъ балтиви мѣста; той тамъ ги прѣтисна и ги прѣнуди да оставжтъ доло оружието. Щомъ останахж безъ защита, десятиницитѣ имъ се наказахж. Отъ тѣзи връзъзъ които жребата се падна, оупшкахж се на частѣ; другитѣ се закарахж подъ затворъ въ Москва, и влѣзохж почти съврѣменно съ царьтъ, който пристигаше отъ своето пктувание.